

K advokátní zkoušce může však býti připuštěn kandidát, prokáže-li kromě ostatních zákoných požadavků (§ 3 adv. ř.), že skutečně dovršil alespoň 6 měsíců praxe u soudu (§ 2, lit. a) adv. ř. a zákon z 24. prosince 1910, č. 1 ř. z. z r. 1911), a dva roky praxe u advokáta (§ 2, lit. b) adv. ř.).

Kandidátům však sloužícím dále ve vojsku československém od požadované praxe odpočte se tato služba nejvýše až do 1 roku, takže jim stačí vykázati celkové praxe nejméně 1 rok u advokáta a šest měsíců u soudu, je-li jejich celková vojenská služba za války delší 4½ roku.

2. Výhod těchto účastní jsou i ti, jejich služební poměr po povolání k vojsku byl zrušen bez jejich vůle a nikoli disciplinárním nálezem.

O započtení vojenské služby do praxe kandidáta advokacie rozhoduje nehledě k § 7 výbor advokátní komory, v jehož seznamu jest zapsán kandidát v době, kdy o započtení požádá (§ 30, odst. 3, adv. ř.). Za místo praxe, jejíž započtení se povolí, považuje se sídlo komorního výboru, který k rozhodnutí jest povolán anebo jinak by byl povolán (§ 7).

Článek 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provésti je náleží ministru spravedlnosti.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Klofáč v. r.
Sonntág v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Prášek v. r.	Hampl v. r.

Houdek v. r.

Čís. 652.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919,

jinž se mění nařízení ministerstva spravedlnosti vydané ve shodě se sčastněnými ministerstvy dne 28. prosince 1918, č. 102 Sb. z. a n., stran odložení účinnosti některých předpisů zákona o pojišťovací smlouvě.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a čl. 2. zákona ze dne 28. října 1918, č. 11 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

§ 168 zákona ze dne 23. prosince 1917, č. 501 ř. z., o smlouvě pojišťovací zní:

„Předpisy tohoto zákona, jež dle § 167 nenabýly účinnosti již dne 1. ledna 1918, nabudou

účinnosti teprve dnem, který bude později určen.

Následující předpisy i s příslušnými obmezeními smluvní svobody vztahují se též na pojišťovací poměry, jež tu budou dne, který později bude ustanoven:

1. předpisy § 29 o prodlení při placení prémie, když se započalo pojištění a předpis § 124, odst. 3. s tím souvislý. Tyto předpisy nevztahují se však ku prēmii splatné před oním dnem, který později bude určen;

2. předpisy §§ 43—46 o oprávněních pojišťovacích agentů, avšak jen pokud v úvalu přicházejí právní jednání, jež byla provedena po onom dni, který později bude určen; pak předpisy § 47, odst. 1. o významu vědomosti pojišťovacích agentů, pokud této vědomosti nabyli po onom dni, který později bude uveden; posléze předpisy § 47, odst. 2.;

3. předpisy §§ 79—88 o pojištění budov proti ohni“.

§ 2.

Článek III., odst. 1. věta druhá ministerského nařízení ze dne 24. prosince 1917, č. 502 ř. z., zní:

„Předpisy §§ 1, 3, č. 3., §§ 4 a 5 tohoto nařízení nabudou účinnosti teprve dnem, který později bude určen“.

§ 3.

Článek III., odst. 1. ministerského nařízení ze dne 29. prosince 1917, č. 521 ř. z., zní:

„Předpisy čl. I., č. 3, 4, 5, 6 a 7, odst. 1. nabudou účinnosti teprve dnem, který později bude určen“.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a přísluší je provésti ministerstvu spravedlnosti ve shodě s ministerstvem vnitra, obchodu a financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Klofáč v. r.
Sonntág v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Prášek v. r.	Hampl v. r.

Houdek v. r.

Čís. 653.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919

o stíhání podloudného vývozu.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherského zák. čl. LXIII z r. 1912, a čl. L z r. 1914, nařizuje se toto: